

PROTESTANTSE GEMEENTE MUIDERBERG

Pasen 2025

Stille week

Voorgangers: ds. Hannah Nováková (Witte donderdag, Goede Vrijdag), ds. Rein Brouwer (Paaswake)
Muzikale begeleiding: Carl van Reenen (Witte donderdag), Goffe Jensma (Goede vrijdag), Hugo de Graaff (Paaswake)

WITTE DONDERDAG, 17 APRIL

Dafne Elvira Pérez (San Juan, Puerto Rico), *La Primera Cena de Muchas* ('Het eerste diner van velen')

Welkom door ouderling van dienst

Begroeting en openingsgebed

V: Onze hulp is in de naam van de Eeuwige,

A: *die hemel en aarde gemaakt heeft.*

V: Hier staan wij voor uw aangezicht, Levende,

A: *met alles wie wij zijn en wat ons bezighoudt,
met onze eigen noden en met de noden van de wereld.*

V: Wij komen tot U want u bent tot ons gekomen in Jezus
Messias.

A: *Zo weet u uit ervaring hoe het is om een mens te zijn.*

V: Wij zijn hier met ons vertrouwen en met onze twijfels.

A: *Wij komen tot u met onze hoop en met onze angsten.*

V: Wij komen tot u zoals wij zijn omdat u ons aanvaardt zoals
wij zijn

A: *en omdat u niet in de steek laat het werk van uw handen.*

Lied 942

1 Ik sta voor U in leeg-te en ge - mis,
vreemd is uw naam, on-vind-baar zijn uw we - gen.
Gij zijt mijn God, sinds men-sen-heu-ge - nis -
dood is mijn lot, hebt Gij geen an-dere ze - gen?

2. Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,
zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik U eenmaal zien met nieuwe ogen?

3. Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft –
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Schriftlezing: Lucas 22,1-27

Het feest van het Ongedesemde brood, dat Pesach genoemd wordt, was bijna aangebroken. De hogepriesters en de schriftgeleerden wilden Hem uit de weg ruimen en zochten naar een goede gelegenheid, want ze waren bang voor de reactie van het volk. Toen nam Satan bezit van Judas, bijgenaamd Iskariot, een van de twaalf. Hij ging naar de hogepriesters en tempelwachters en besprak met hen hoe hij Jezus aan hen zou kunnen uitleveren. Ze waren opgetogen en spraken af dat ze hem daarvoor geld zouden geven. Judas nam hun aanbod aan en zocht een gunstige gelegenheid om Jezus aan hen uit te leveren, zonder dat het volk het zou merken.

De dag van het Ongedesemde brood, waarop het pesachlam geslacht moest worden, brak aan. Jezus stuurde Petrus en Johannes op pad met de woorden: 'Ga voor ons het pesachmaal bereiden, zodat we het kunnen eten.' Ze vroegen hem: 'Waar wilt U dat we het bereiden?' Hij antwoordde: 'Let

op, wanneer jullie de stad in gegaan zijn, zal jullie een man tegemoetkomen die een kruik water draagt. Volg hem naar het huis waar hij binnengaat, en zeg tegen de heer van dat huis: "De meester vraagt u: 'Waar is het gastenvertrek waar Ik met mijn leerlingen het pesachmaal kan eten?'" Hij zal jullie een grote bovenzaal wijzen die al is ingericht; maak het daar klaar.' Ze gingen op weg, en alles gebeurde zoals Hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal.

Toen het tijd was, ging Hij samen met de apostelen aanliggen voor de maaltijd. Hij zei tegen hen: 'Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten voor de tijd van mijn lijden aanbreekt. Want Ik zeg jullie: Ik zal geen pesachmaal meer eten totdat het zijn vervulling heeft gekregen in het koninkrijk van God.' Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en zei: 'Neem deze beker en geef hem aan elkaar door. Want Ik zeg jullie: vanaf nu zal Ik niet meer drinken van de vrucht van de wijnstok tot het koninkrijk van God gekomen is.' En Hij nam een brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Dit is mijn lichaam, dat voor jullie gegeven wordt. Doe dit, telkens opnieuw, om Mij te gedenken.' Zo nam Hij na de maaltijd ook de beker, en zei: 'Deze beker, die voor jullie wordt uitgegoten, is het nieuwe verbond, dat door mijn bloed gesloten wordt. Maar weet wel dat degene die Mij zal uitleveren samen met Mij aan deze tafel aanligt. Want de Mensenzoon moet heengaan zoals het voor Hem bepaald is, maar wee de mens die Hem zal uitleveren.' Ze vroegen zich onder elkaar af wie van hen zo iets zou kunnen doen.

Toen ontstond er onder hen onenigheid over de vraag wie van hen de belangrijkste was. Jezus zei tegen hen: 'Vorsten oefenen heerschappij uit over de aan hen onderworpen volken, en wie macht heeft laat zich weldoener noemen. Laat dat bij jullie niet zo zijn! De belangrijkste van jullie moet de minste worden en de leider de dienaar. Want wie is belangrijker: degene die aanligt om te eten of degene die bedient? Is het niet degene die aanligt? Maar Ik ben in jullie midden als iemand die dient.

Lied 561

1 O lief - de die ver-bor-gen zijt
in die - pe stil-ten eeu-wig-heid,
er-barm u o - ver ons be-staan,
het wordt ver - ra - den en ver-daan.

2. Hoe achtloos in ons midden wordt
het kostbaar mensenbloed gestort
en in het onbarmhartig licht
het kruis des Heren opgericht.

3. De minsten van de mensen zijn
daar uitgestrekt in angst en pijn.
Tot aan het eind der wereld lijdt
Christus in hun verlatenheid.

4. O liefde uit de eeuwigheid
die met ons mens geworden zijt,
wij bidden, laat ons niet alleen
in al het duister om ons heen,

5. opdat ook wij o Heer U niet
verlaten in uw diep verdriet
maar bij U zijn in al de pijn
waarmee de mensen mensen zijn.

Overweging

Lied 1005

1 Zoe - kend naar licht hier in het dui - ter,
 zoe - ken wij U, waar - heid en kracht.
 Maak ons uw volk, hei - lig, vol luis - ter,
 schijn in de don - kere nacht._____

refrein:
 Chris - tus, ons licht,
 schijn door ons heen, schijn door het dui - ter.
 Chris - tus, ons licht,
 schijn ook van-daag, hier in uw huis._____

2. Zoekend naar rust zijn wij vol zorgen
 zoekend naar hoop, troost in uw woord.
 Spreek door ons heen tot de verdrukten,
 zo wordt uw stem gehoord.

Refrein

3. Zoekend naar brood lijden zij honger,
 zoekend naar water lijden zij dorst.
 Maak ons uw brood, breek ons voor allen,
 U bent de vrededorst. *Refrein*

4. Zoekend naar troost zijn velen dakloos,
zoekend naar warmte zijn velen koud.
Maak ons een huis van levende stenen,
schuilplaats door U gebouwd.

Refrein

5. Met zoveel gaven aan ons gegeven,
voor zoveel leed, zoveel gemis.
Maak ons uw dienaars, leer ons te delen,
totdat uw rijk hier is.

Refrein

Voorbeden; *na elke gebedsintentie zingen wij 'Ubi caritas et amor, ubi caritas Deus ibi est.'* (lied 568a)

Lied 387

1 Als wij weer het brood gaan bre-ken
dat Gij, Heer, ons geeft:
leer ons dan met hem te de - len
die geen deel van le - ven heeft.

2. Als wij van de feestwijn drinken
die Gij, Heer, ons geeft:
leer ons dan om te gedenken
wie een lege beker heeft.

3. Als wij samen in de kring staan
om wat Gij ons geeft:
leer ons dan om vast te houden
wie geen hand in handen heeft.

4. Als wij weer de lofzang zingen
om wat Gij ons geeft:
leer ons dan voor hem te roepen
die geen stem meer over heeft.

5. Als wij zo de toekomst vieren
die Gij, Heer, ons geeft:
leer ons dan vandaag te zorgen
voor wie zelfs geen morgen heeft.

Tafelgebed ('Gezegend zij uw Naam')

V: Gezegend, o God, zij uw Naam,
die telkens aan ons doorgegeven is,
door alle eeuwen heen en overal.

Zo veel is ons ontschoten en ontnomen,
verdampt of spoorloos zoekgeraakt
in het zwaar geweld der tijden.

Maar met uw Naam - "Ik zal er zijn" - bent u nabij gebleven,
met al wat daarin veilig is gesteld,
eens en voorgoed, voor ieder van ons.

Door Jezus Christus, onze broeder,
aan wie U de naam gegeven hebt
die boven alle namen uitgaat.

Nederig tot het bittere einde,
heeft hij het brood genomen, het gebroken,
en gezegd: 'Dit is mijn lichaam voor u'.

Zo heeft hij ook de beker genomen, en gezegd:
'Dit is het nieuwe verbond in mijn bloed,
doet dit om mij te gedenken'.

Gedenk jij òns, roep ons bij onze namen,
wees hier aanwezig door uw Geest,
tot onze vertroosting en vrede.

Vernieuw het aanschijn van deze aarde,
verenig ons met wie ons zijn voorgegaan
op de weg van geloof, hoop en liefde.

En behoed in ons het visioen van uw Rijk,
bewaar in ons de hoop op die voltooide tijd,
waarin uw naam zal zijn: 'Alles in allen.'

*A: Onze Vader, die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd,
Uw koninkrijk kome,
Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen*

Vredegroet

Delen brood en wijn
[Een schaal met matze gaat rond. We wachten op elkaar met
eten. Als de voorganger een teken geeft, dan eten we
tegelijkertijd de matze.
Zo ook met de bekertjes wijn/druivensap. We wachten op
elkaar met drinken, totdat de voorganger drinkt uit de grote
beker.]

Gebed

V: ...

Lied 390

1 Het brood in de aar - de ge - von - den,
het brood door han - den ge - maakt,
het brood van tra - nen en zor - gen,
dat brood dat naar men - sen smaakt.

2. Het brood van oorlog en vrede,
dat dagelijks eendere brood,
het vreemde brood van de liefde,
het stenen brood van de dood.

3. Het brood dat wij duur verdienen,
ons lichaam, ons geld, ons goed,
het brood van ons samen leven,
die schamele overvloed.

4. Dat brood dat wij moeten eten
om niet verloren te gaan.
Wij delen het met elkander
ons hele mensenbestaan.

5. Gij deelt het met ons, zo deelt Gij
U zelf aan ons uit voorgoed,
een mens om nooit te vergeten,
een God van vlees en bloed.

In stilte verlaten we de kerk.

GOEDE VRIJDAG, 18 APRIL 2025

Marc Chagall

*De avondmaalstafel is leeg.
De dienst begint in stilte.
We blijven tijdens de dienst zitten.*

Gebed

V: ...

Lied 558, 1.2.3.4

1 Je - zus, om uw lij - den groot,
om uw le - ven en uw dood
die vol-bren-gen 't recht van God,
Ky - ri - e e - lei - son.

2. Heer, om uw zachtmoedigheid,
vorst die op een ezel rijdt
en om Sions onwil schreit,
Kyrie eleison.

3. Om de zalving door een vrouw,
vreugdeolie, geur van rouw,
teken van wat komen zou,
Kyrie eleison.

4. Om het brood, Heer, dat Gij breekt,
om de beker die Gij reikt,
om de woorden die Gij spreekt,
Kyrie eleison.

Schriftlezingen

In deze viering lezen wij uit het evangelie volgens Lucas. De lezingen worden afgewisseld met liederen.

Lucas 22,39-53

Lied 538,1.2

1 Een mens te zijn op aar - de
in de - ze we-reld-tijd,
is le - ven van ge - na - de
bui-ten de eeu-wig-heid,
is le - ven van de woor-den
die op - ge-schre-ven staan
en net als Je - zus wor - den
die 't ons heeft voor-ge-daen.

2. Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
is komen uit het water en staan in de woestijn,
geen god onder de goden, geen engel en geen dier,
een levende, een dode, een mens in wind en vuur.

Lucas 22,54-65

Lied 538,3.4

3. Een mens te zijn op aarde
in deze wereltijd,
dat is de dood aanvaarden,
de vrede en de strijd,
de dagen en de nachten,
de honger en de dorst,
de vragen en de angsten,
de kommer en de koorts.

4. Een mens te zijn op aarde
in deze wereltijd,
dat is de Geest aanvaarden
die naar het leven leidt:
de mensen niet verlaten,
Gods woord zijn toegedaan,
dat is op deze aarde
de duivel wederstaan.

Lucas 22,66-23,25

Lied 537

1 Zo spreekt de Heer die ons ge - scha-pen heeft:
wat durft dat volk Mij nog te vra-gen.
Dat volk dat vast, maar toch in twee-dracht leeft,
wat durft dat volk Mij nog te vra-gen.

2. Zo spreekt de God die alles weet en ziet:
Ik durf uw vasten niet vertrouwen.
Als gij de zwervers niet uw woning biedt
durf Ik uw vasten niet vertrouwen.
Schenk uw brood aan de geboeiden
schenk uw troost aan de vermoeiden.
Anders hoor Ik naar uw smeken niet,
en durf uw vasten niet vertrouwen.

3. En Jezus sprak: Bemin uw vijand ook;
Heer God, wij staan voor U verlegen.
Vergeef het kwaad, zo doet mijn Vader ook;
Heer God, wij staan voor U verlegen.
Want gij zijt ook zelf geschonden
door een menigte van zonden,
en mijn Vader, Hij vergeeft u ook.
Heer God, wij staan voor U verlegen.

4. En Jezus zegt: Mensen, verdraag elkaar,
en Jezus' woord zal ons bevrijden.
Vergeet uzelf en dien elkander maar
– en Jezus' woord zal ons bevrijden.
Aan elkander prijsgegeven
vindt gij honderdvoudig leven.
Jezus zegt: Mensen, bemin elkaar.
En Jezus' woord zal ons bevrijden.

Lucas 23,26-46

We doven de paaskaars en zijn stil.

Lucas 23,47-56

Lied 576b,1.6.7

1 O hoofd vol bloed en won - den,
 be - dekt met smaad en hoon,
 o hoofd zo wreed ge - schon-den,
 uw kroon een door-nen - kroon,
 o hoofd eens schoon en heer - lijk
 en stra-lend als de dag,
 hoe lijdt Gij nu zo deer - lijk!
 Ik groet U vol ont - zag.

6. Wanneer ik eens moet heengaan ga Gij niet van mij heen,
 laat mij dan niet alleen gaan niet in de dood alleen.
 Wees in mijn laatste lijden, mijn doodsangst, mij nabij.
 O God, sta mij terzijde, die lijdt en sterft met mij.

7. Wees Gij om mij bewogen
en troost mijn angstig hart.
Voer mij uw beeld voor ogen,
gekruisigde, uw smart.
Dan zal ik vol vertrouwen,
gelovig en bewust,
uw aangezicht aanschouwen.
Wie zo sterft, sterft gerust.

In stilte verlaten we de kerk.

PAASWAKE, 19 APRIL 2025

M.m.v. projectkoor Kerk aan Zee o.l.v. Hugo de Graaff

De kerk is schaars verlicht.

De Paaskaars wordt brandend binnengebracht. Het koor zingt drie keer (en steeds een toon hoger):

(Wie wil mag het 'Heer, wij danken U' meezingen.)

De Paaskaars wordt op de kandelaar geplaatst. Met het licht van de Paaskaars worden de uitgereikte kaarsen aangestoken. Tijdens het delen van het licht zingen we lied 598: 'Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft.'

Het licht in de kerk gaat aan.

Lied 600

Het koor zingt het eerste couplet.

2. Licht, geschapen, uitgesproken,
licht, dat straalt van Gods gelaat,
licht uit licht, uit God geboren,
groet ons als de dageraad!

3. Licht, aan liefde aangestoken,
licht, dat door het donker brandt,
licht, jij lieve lentebode,
zet de nacht in vuur en vlam!

4. Licht, verschenen uit den hoge,
licht, gedompeld in de dood.
licht, onstuitbaar, niet te doven,
zegen ons met morgenrood!

5. Licht, straal hier in onze ogen,
licht, breek uit in duizendvoud,
licht, kom ons met stralen tooien,
ga ons voor van hand tot hand!

In de Paaswake lezen we Schriftgedeelten over hoe God ons doet herleven, hoe we worden opgewekt uit duisternis en droefenis.

Genesis 1-2,3
Jesaja 54,7-14
Ezechiël 37,1-10
Lucas 24, 1-12

Genesis 1-2,3

Lied 602

Het koor zingt het eerste couplet.

1 Met niets van niets zijt Gij____ be-gon - nen,
hebt spra - ke - loos het licht____ ge - zegd,
de____ tijd be-paald, het land ge - won - nen,
de zee - en op hun plaats____ ge - legd.

2. De ban der duisternis gebroken
en het werd morgen, dag na dag,
een wereld in het licht gesproken,
een mensheid die beginnen mag.

3. Geen eind in zicht. Geen rust gevonden.
Het langste deel nog niet gegaan.
Geen engel met ons mee gezonden
om nacht en ontij te verslaan.

4. Met licht van licht hebt Gij geschreven
uw boek dat ons het leven redt,
de woorden van uw trouw gegeven.
En van dit lied de toon gezet.

Jesaja 54,7-14

Lied 27,1.7

1 Mijn licht, mijn heil is Hij, mijn God en He-rel!

Waar is het duis-ter dat mij on-heil baart?

Mijn ho - ge burcht is Hij, niets kan mij de-ren,

in zijn be-scher-ming ben ik wel be-waard!

Of zich de boos-heid te-gen mij ver-bindt

en op mij loert op-dat zij mij ver-slindt,

ik ken geen angst voor nood en o - ver-val:

het is de Heer die mij be-hou-den zal!

7. O als ik niet met opgeheven hoofde
 zijn heil van dag tot dag verwachten mocht!
 O als ik van zijn goedheid niet geloofde,
 dat Hij te vinden is voor die Hem zocht!
 Wees dapper, hart, houd altijd goede moed!
 Hij is getrouw, de bron van alle goed!
 Wacht op de Heer, die u in zwakheid schraagt,
 wacht op de Heer en houd u onversaagd.

Ezechiël 37,1-10

Lied 612

Het koor zingt het eerste couplet.

1 Wij ko-men als ge - roe - pen
 en aan het licht ge-bracht.
 Het le - ven te be - groe - ten
 heeft God ons toe - ge - dacht.
 Wij ko-men als ge - roe - pen,
 ge - te - kend met een naam,
 van on - ge - we - ten toe-komst
 de me - de - erf - ge - naam.

2. Geroepen om te leven, gehouden aan zijn woord
 van uitgesproken vrede, van liefde ongehoord.
 Herboren, uitgetogen uit de toevalligheid,
 bestemd voor de genade, het donker al voorbij.

3. Getekend voor ons leven als kind'ren van het licht,
 gezaaid op hoop van zegen, de dag als vergezicht.
 God, breng ons zelf op adem en treed in ons bestaan.
 Bezegel onze vreugde hier met uw eigen naam!

Lucas 24,1-12

Lied 601,1.2

1 Licht dat ons aan-stoot in de mor-gen,
 voor-tij-dig licht waar-in wij staan
 koud, één voor één, en on-ge-bor-gen,
 licht o-ver-dek mij, vuur mij aan.
 Dat ik niet uit-val, dat wij al-len
 zo zwaar en droe-vig als wij zijn
 niet uit el-kaars ge-na-de val-len
 en doel-loos en on-vind-baar zijn.

2. Licht, van mijn stad de stedehouder,
 aanhoudend licht dat overwint.
 Vaderlijk licht, steevaste schouder,
 draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
 Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
 of ergens al de wereld daagt
 waar mensen waardig leven mogen
 en elk zijn naam in vrede draagt.

In de avond voor Pasen gedenken en vernieuwen wij onze doop.

Lied 921. Het koor zingt het twee keer voor, waarna we allen twee keer meezingen.

Chris - te, lux mun - di, qui se - qui - tur te

ha - be-bit lu-men vi - tae, lu-men vi - tae.

(Christus, licht voor de wereld, wie U volgt heeft het licht dat leven geeft.)

Gebed

V: ...

V: In de doop zijn wij met Christus begraven om met Hem opgewekt te worden.

Laten we God dienen en naar zijn stem horen.

Laten we ons verzetten tegen alle mensen en machten die als goden over ons willen heersen.

Laten we leven in de vrijheid van Gods kinderen.

A: Wij geloven in God, de goede Vader.

Hij is het die de mensen tot leven roept.

Hij is het die de dieren en planten en alles geschapen heeft.

Wij geloven in Jezus Christus,

die omwille van ons heil mens is geworden en daardoor geleden heeft en gestorven is;

die door de Vader uit de doden is opgewekt en nu leeft in heerlijkheid.

*Wij geloven in Gods Geest,
die alles leidt en levend maakt;
die eenheid brengt en vrede sticht.*

*Wij geloven in de kerk,
volk van God onderweg naar het Leven zonder einde.
Amen.*

Wie zijn doop wil gedenken kan naar voren komen en met het water uit het doopvont zelf een kruis maken (op voorhoofd, borst en schouders).

We zingen lied 900. Het koor zingt het een keer voor, waarna allen meezingen zolang het vernieuwen van de doop duurt.

Na - da te tur - be, na - da te es - pan - te;

quien a Dios tie - ne na - da le fal - ta. Na - da te tur - be,

(Laat niets je verontrusten of wanhopig maken, wie zich aan God vasthoudt komt niets tekort, God alleen is genoeg.)

Dankgebed

V: ...

Zegen (gezongen)

V: De Eeuwige zegene en behoede u,
de Eeuwige doe zijn aanschijn over u lichten en zij u genadig,
de Eeuwige verheffe haar aangezicht over u en geve u vrede.

A:

